

SZENTMISÉK TEMPLOMUNKBAN

Hétköznap.....18.30
 Hétfőn szentségimádás....19.00
 Csütörtök szentségimádás 06.45
 Péntek zsolozsma.....07.00
 Szombat.....08.00
 Vasárnap.....08.00;09.30;18.00

Gyónási lehetőség minden mise előtti 15 percben, illetve előre megbeszélt időpontban a plébánián is van gyóntatás.

Görög katolikus misék: minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján 11.30.

HIVATALI ÜGYEK:

Bejelentkezés a keresztlőre a kívánt időpont előtt legalább 3 hónappal szükséges (a baba születésének várható időpontja előtt is el lehet intézni a bejelentkezést).

Bejelentkezés az esküvőre minden év **március 1-ig**, Molnár Zsolt plébános úrnál. Ha kérdése van, az 589 540-es vagy a 06-209-104 509-as telefonszámon lehet felvilágosítást kérni.

Plébániai irodaügyelet a Szent Pio Otthonban munkanapokon 8-tól 15 óráig.

Szt Pio Otthon könyvtárának nyitvatartása:

Minden hó első és második vasárnapján: 16.00-17.00-ig. Egyéb időpontban előzetes megbeszélés szerint.

KÖZÖSSÉGEINK:

Ifjúsági közösség: péntek este 19:30
Házassági közösség: minden hónap első szombat 17.30
Felnőtt közösség: csütörtök 19.15
Kalászi közösség: minden hónap második vasárnap délután
Szent Antal imaközösség: minden hónap 13-án 17.30
Szent Anna Bibliakör: hétfőn 10.00
Hit és Fény: újságban hirdetett időpont
Gitáros kórus: minden vasárnap 16.30
Karitás: a hónap második keddeje 17.00
Templomi szolgálattelvők: újságban hirdetett időpontban
Útkeresők: minden kedd 19.00
Dicsőítő csoport: kéthetente hétfőn 19.15-20.15
Rózsafüzértársulatok: minden hónap első vasárnapja
Missziós Imaközösség: minden hónap első vasárnap 16.00

Esküvőre készülnek:

Júl. 7. 14:30 Újlaki József –

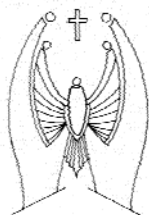
Györki Ágnes

Júl. 7. 15:30 Zarándi István –

Kovács Nikolett

Júl. 28. 17:00 Borsi István – Farkas

Mária

TEREMTŐ LÉLEK

LEVÉL A VERESEGYHÁZI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉLETÉRŐL

VII. évfolyam 7. szám

2007. Július

SZERETNÉNK HÁLÁT ADNI A JÓ ISTENNEK MINDENÉRT

Szeretnének hálát adni a jó Istennek mindenért – az egész évben kapott kegyelmi ajándékokért. A kegyelem, egy természetfeletti ajándék, Isten élete bennünk a Szentlélek által.

„ A gyermek egy életre szóló ajándék, visszatükrözi a szeretetet, amit kap...”(Ross Campbell) A kegyelmi életet a keresztségben kaptuk ajándékba, ekkor

lettünk Isten gyermekei mi vajon tükrözzük Isten szeretetét gyermekeink és egymás felé, úgy, mint egy életre szóló ajándékot? Szeretni annyit, mint a másikért élni – ez az ajándékozás, és a másik által élni – ez az elfogadás. A másiknak adom ajándékba, amim van – amibe benne vagyok én. S ez az életre szóló ajándékozás, egy véget nem érő folyamat, amit egész életünkben tanulunk és gyakorolnunk kell.

Minden ember egy megismételhetetlen csoda, sajátos adottságokat, képességeket kapott ajándékba. Személyiségünk szerkezetének dimenziói: értelem (intellektus – gondolkodás, tudás, képességek), érzelem (emóció – öröm, boldogság, feszültség), akarat (autonómia – lelkiismeret, viselkedés), motiváció (energia, figyelem, vágyak, érdeklődés) adják az egyéni különbözőségeket és az éltkori sajátosságok által a növekedéshez szükséges alaptulajdonságokat.

A valódi növekedés nem egyszerű nagyobbodást jelent, hanem átalakulást – s ez a mi hitvallásunk is isteni módon átalakulni...” Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes elmédből és minden erődből... Szeresd felebarátodat, mint önmagadat!”(Mk 12,28)

Ezt a szentírási részt, ha átgondoljuk – személyiségünk minden területének (érzelem, értelem, akarat) válasza benne van (szívedből, elmédből, erődből) – vagyis teljesen, egészen, egy az egyben, odaadón, feltétel nélkül, nemcsak fél szívvel. Isten szeretete erre hív mindenkit, hogy az Ő szeretetének tanúi lehetünk a világban, az egyházban, a családban, az iskolában, a munkahelyen.

Kiadja a Veresegyházi Római Katolikus Egyházközség. Megjelenik havonta.

A kiadványért felelős Molnár Zsolt plébános.(e-mail:

molnar.zsolt@vaciegyhazmegye.hu)

Szerkesztő: Helembai Erzsébet (e-mail: helembaiek@invitel.hu)

Vajon a mi életünk olyan valóság, ami tükrözi a gyermekek, a fiatalok vagy bárki, akivel találkozunk, azok felé – hogy krisztusi emberek vagyunk?

A keresztyén ember magatartása, ne csak a viselkedése legyen, hanem a lényé – élt-e a Krisztusa, ÉL-e a Krisztusa? Most mi van a szívében? Az élő Krisztusról kell tanúságot tenni az embert, ha eltölti a Szentlélek, ÉL A KRISZTUSA, s olyan lehet mások számára, mint Isten Szeretetének mosolya.

Ez az 1. osztályos hittanosok által készített két rajz jól kifejezi, hogy Jézus jelenlétében töltött napjaink által lehetünk csak igazán boldogok mindannyian. (Nagy Borbála és Csibi-kuti Orsolya)

A hitoktatás célja, hogy meg tudja ajándékozni az embert azzal az örömmel, hogy saját életének keretei között tanúja lehet Krisztusnak. A Krisztussal való „találkozásból” válhatunk olyan emberekké, akinek a lényéből az Ő Szeretete árad, hiszen az Úr Jézus valóban belülről alakít át bennünket – a szentségekben, szentmisében, imádságban, de a szeretet cselekedeteinkben is Ő van jelen, szívünkben él a Szentháromságos Szeretet által.

A hívek közössége a templomban találkozik, a szentmisében maga az Úr Jézus öltözteti ünnepelőbe szíveinket: a tanítása és az ünnepi lakoma közössége által, az Oltáriszentségben a szívünkbe költözik és küld, hogy váltsuk életre az örömhír szavait és az Egyház tanúi legyünk a világban.

Így szeretnénk hálát adni a jó Istennek mindenért, az egész évben együtt ünnepelhetett hittitkokban való növekedésért. A köztünk

Jelenlévő Jézus szeretetéért – hittanosaink, a templomi szolgálatban bármilyen módon résztvevők életéért, mindannyian egy szívvel kérjük továbbra is a Szentlélek – Szeretet –Lelkét tegyen KRISZTUSBAN EGGYÉ bennünket, hogy” Óáltala, Óvele és Óbenne” életünkkel is dicsőíthessük a Mennyei Atyát.

Hálás szívvel tekintünk vissza az elmúlt Tanévre – megköszönjük a Jó Istennek, hogy együtt lehettünk. A plébánia közösséget építve: a családok, a gyermekek, a fiatalok, az idősek – hiszen diákként és nevelőként egyaránt „HITTANULÓK” maradtunk életünk végéig. S egymás példájából növekszünk, ha az IGAZI TANÍTÓNKRA figyelünk, AKI KRISZTUS. Az Úr Jézussal találkozunk a szentségekben, szentmisében, imádságainkban, hittanórán, de a szeretet cselekedeteinkben is Ő van jelen – szívünkbe él a Szentháromságos szeretet által.

II. János Pál pápa: Apostoli levelében, az új évezred küszöbén, ezt írja. “úgy fogadjuk és fogadjuk be egymást, mint Isten ajándékát...”. Hálásan gondolunk vissza az így kapott ajándékokra, amikor együtt lehettünk. Nemcsak hittanórákon, liturgikus ünnepeinken-Krisztus Misztériumát ünnepelve, paraliturgiában, közös imádságainkon. (Rózsafűzér, keresztút, szentségimádás,

1. **Évközi 13. vasárnap**
8:00 +Rónavári Dezsőné, férje és testvérei
09:30 +Szalóki Ferenc és felesége
18:00 +Lengyel Ferenc és Pintér Julianna
2. Hívekért
3. Mikóczy és Leszák család elhunyt tagjaiért
4. +Szülőkért és testvérekért
5. +Haraszi Józsefné
6. +ifj. Leszák László és szülei
7. +Jávor János
8. **Évközi 14. vasárnap**
8:00 +Molnár István és szülei
9:30 +Barta szülőkért
18:00 +Ferge György, szülei és rokonai
9. Hívekért
10. +id. Leszák János, neje és fiai
11. Szűz Mária tiszteletére hálaból
12. +Édesanya
13. Szappanos és Fodor családtagokért
14. +Két Elek, János és Erzsébet
15. **Évközi 15. vasárnap**
8:00 +Beczeházi Géza, szülei és testvérei
9:30 +Herceg Pál, szülei és testvérei
18:00 +Sebestyén Erzsébet
16. Hívekért
17. +Molnár József, lánya Aranka és hozzátartozók
18. +Will János, Omelka szülők és fiuk, József
19. +Pásztor József, neje, Bojsza Teréz és szülei
20. + Szülők és családtagok
21. +Berki Béla
22. **Évközi 16. vasárnap**
8:00 +Klucsár Oszkár
9:30 +Huszai nagyszülők és családtagok
18:00 +Nagyszülők
23. Hívekért
24. +Édesanya
25. +Kurucz István és neje, Molitor Erzsébet
26. Kovács Zsigmondné, Rozália
27. Ebben a hónapban elhunytakért
28. Lipp és Csigó család elhunyt tagjaiért
29. **Évközi 17. vasárnap**
8:00 Magyarország erkölcsi megújulásáért
9:30 +Anna és Borbála
18:00 +Rozália és Erzsébet
30. Hívekért
31. +Seres Károly, neje Ella Margit és családtagok

A Pápa e havi imaszándéka:

Általános: Hogy minden állampolgárnak, egyénileg és csoportosan, lehetősége nyíljon arra, hogy tevékenyen részt vegyen a közéletben és a közös ügyvitelben.

Missziós: Hogy valamennyi keresztyén legyen tudatában saját missziós kötelességének, és tevékenyen segítse mindazokat, akik a népek evangelizálásában elkötelezték magukat.

Köszönöm neked, Uram az életet

Nemcsak a napfényt, hanem a borút is. Mert ha nem lennének sötét fellegek, érzékelnem sem tudnám talán, milyen gyönyörű az ég, ha sugaras.

Egykoron sokat féltem és sok mindent nem értettem a szándékaidból, Uram. De immár megtanultam, hogy fájdalmak köszörűjén csiszolódik a lélek.

Csak az értékeli az egészséget, aki már volt beteg. Csak az értékeli a kenyeret, aki már volt nagyon éhes. S a jó szót is csak az becsüli igazán, aki hosszú ideig szomjúhozott rá.

Ha elveszettnek érzem magam, hozzád fordulok, Uram, és fénycsóvaként elém hull a remény, amely győzedelmeskedik a sötétségen.

Olykor gyengén pislákol bennem a holnapokba vetett hit, de annyira sosem, hogy ne tudjam, szép az élet, amit tőled kaptam ajándékba, és csak rajtam múlik, hogy szépsége ki is teljesedjen.

Add, hogy boldog jövőt építsek ma kapott adományaidnak tégláiból, Uram! Olyat, amelyben a boldogság tűzénél mások is megmelegedhetnek. Mert sok a sors tépázta ember, a mindennapok viharában kihűlt lelkű, aki magányosan didereg és vágyik a szeretet melegére.

Milyen jó, hogy megköszönhetem neked az életemet, Uram! Ha meggyújtottad bennem az élet lángját, add, hogy míg ki nem huny, csillagszóróként szétszórhassam másoknak!

(Kunitzer Szonja: Köszönöm Szeretet 2006. aug. 7 – aug. 13. XIII. évf. 32. sz. Közreadja: Schmidt Ferenc)

szentsírlátogatás) a Hódolat a Betlehemi Jézus jászolánál, Betlehemes játék, a Magányosok karácsonyánán megajándékoztuk a jelenlévőket énekkel, verssel, zenével; a Betegek szentségének ünnepélyes kiszolgáltatásánál, a Passió, az Anyáknap köszöntő, kirándulások és fel sem lehetne sorolni, amikor együtt voltunk jelen.

Hálás a szívünk a Szent Erzsébet évben, hiszen mindannyiunk szívét örömmel tölti el, hogy sok vendég előadótól hallottunk tapasztalat megosztást. Köszönjük szépen mindenkinek a segítségét is, aki bármilyen módon hozzájárult (fényképek, írásos anyag, rajzok) a templom és plébánia történet kiadvány anyaggyűjtéséhez és szívügyének tekinti a templomunk 230 éves születésnapjának méltó megünneplését. Reméljük, hogy templomunk búcsújára megjelenthet a könyv.

Lugosi Margit
Hittanár

A szentség

„Annak a prédikátornak, aki állandóan azt hangoztatta, hogy építsük be Istent az életünkbe, a Mester azt mondta:

- Ő már ott van. A mi feladatunk az, hogy ezt észrevegyük.”

Valahogy így voltunk jelen a gyereknapon a plébánia kertjében..

Középkori fajtákkal játszottunk délelőtt, ahol volt góyalábazás, dinoszaurusz röptetés libikókával, sárkányfej elleni harc bekötött szemmel, építés kukoricacsutkákból. Az arra járó gyerekek 2-3 éves kortól találtak maguknak való játékot. Szerintem ezek a szülőknek is éppen olyan újak és élvezetesebbek voltak, mint csemetéiknek. A bábszínház kezdetével ért véget a fajtákozás.

A labdarúgáson 30 feletti létszámban képviseltették magukat lányok és fiúk, felnőttek felügyelete mellett. A kisebbek kiskapura, a nagyobbak kézilabda kapura játszottak.

Nagy élmény volt, hogy ilyen sok gyerek vett részt. Közösen nagy vidámságban, együtt játszottak, szórakoztak.

A szent mise igazi élmény volt gyermekek és felnőttek számára is. A szabadban, Isten ege alatt, földön ülve, felszabadulva a jókedv és a Szentlélek áradt ránk.

Anthony de Melo, Csáji Alice, Csáji Attila, Deme Ildi

Tanúságtétel bér málkozás után

Fontosnak tartom elmondani magamról azt, hogy én a felnőtt katekumen csoportból vagyok, de Jézussal nem most Nagycsütörtökön találkoztam először az első áldozáskor, hanem gyerekként 8 évesen! Alsó tagozatos gyerekként rendszeresen jártam hittanra, ministrálni, éltem a hittanos gyermekek hétköznapijait éreztem a Jóisten gondviselő szeretetét abban a közösségben, ahol laktam. Szeretetteljes életemben változás történt, amikor szüleim úgy döntöttek elköltöznünk Kispestről Lőrincre. Elég nagy trauma volt ez nekem, hiába ajánlottak be a Lőrinci plébániára, valahogyan minden olyan idegen volt számomra, nem tudtam beilleszkedni, talán otthonról sem volt kellő bátorítás. Maradtak az iskolai közösségek, amelyek persze a 80-as években sajnos nem Jézusról szóltak még véletlenül sem.

Így kezdtem el távolodni az egyháztól. Jézustól és a Jóistentől –én sokáig azt vallottam– nem kerültem messze, de ma már tudom, hogy egyre távolabb. Már csak Húsvétkor és Karácsonykor mentem el misére. Sodródtam az életben mindenfelé és nagyon egyoldalúvá lett kapcsolatom Jézussal. Soha nem de csak Ő adott, én Később az iskolai után elkezdtem megismerkedtem megszületett első voltunk kaptam az első „atyai” *gondolom*– pofont az volna Biankát a templomban, ahol én gyerekkoromat –igaz már más atyák először a saját életemet! Nagyon megsértődtem, de ez a kijelentés ébresztett fel először mély álmomból. Később már sokkal szerényebben kerestem egy másik templomot, ahol mindent elmondtam magamról, és KÉRTEM az atyát keresztelje meg kislányunkat és én megígértem neki, hogy rendezni fogom házasságomat.

2000 decemberében költöztünk Veresegyházra és ebben született meg Bence fiunk is. Úgy éreztem, itt a családommal egy másik, új életet kezdetünk. Elkezdtem járni a vasárnapi misékre –ugyan még rendszertelenül–, de már próbáltam bekapcsolódni. Nagyon nagy szakadékot éreztem köztem és a tanítások között. Bencét is szerettem volna megkeresztelni, ezért felkerestem Zsolt atyát és tudakoltam a lehetőségeimet. Elmondtam, ki vagyok, honnan jöttem, mit szeretnék, és fel voltam arra készülve, hogy Ő is el fog zavarni a rendezetlen házasságom miatt. Ehelyett nagyon kellemesen csalódtam, és úgy éreztem, mint amikor

éreztem, hogy haragszik, nem tettem érte semmit. tanulmányaim befejezése dolgozni, majd elég hamar feleségemmel, gyermekünk, de még nem összeházasodva. Akkor –mert ma már így egyháztól. Szerettem megkereszteltetni abban évekig ministráltam, a töltöttem. Ott azt mondták voltak– , hogy rendezem

gyerekként beszélgettem az atyákkal. Az őszinteségemért cserébe én is szeretetet kaptam, és nem megrovást. Itt mondtam el neki, hogy én középiskolásként nem voltam bér málkozó, és úgy érzem, ez már ki is maradt az életemből. Először itt kaptam tájékoztatást, hogy nem maradtam le, mert létezik egy csoport, akik a felnőttek felkészítését koordinálják. Keressem meg az Útkeresőket! Ezt még akkor, 2001-ben nem tettem meg, de megbeszéltünk egy gyónási alkalmat, amely közelebb tudna vinni Jézushoz. Nagyon nehéz volt, a felkészülés sokáig tartott, de hát majdnem 20-év telt el az utolsó gyónásom óta! Volt miről beszámolnom a Jóistennek. Ma két gyónás között max. 2 hónap telik el!!! Olyan kegyelmi állapotba kerültem kilépve a gyóntatószékből, hogy szinte 10 cm-rel jártam a föld felett. Soha nem tapasztalt érzésekkel volt tele a szívem, a lelkem!! Felnőttként teljesen máshogyan gyón az ember.

Bekapcsolódtam az egyházközség életébe és jártunk jegyes oktatásra 2x-is! Megtapasztalhattam, hogy ezek az emberek teljesen mások, mint azok, akik eddig körülvettek a mai anyagi világunkban. Itt Én voltam fontos Jézussal. 2005 nyarán összeházasodtunk Isten színe előtt is. De számomra az itt fogadott eskü jelentette az igazi házasságot. Egymásnak szolgáltattuk ki a szeretet szentségét. Sokáig készültünk rá, és minden kegyelmet megkaptunk az Oltár előtt. Minket biztosan Jézus adott össze, Balázs atya közvetítésével. Ekkor éreztem, hogy én is tettem most már valamit azért a rengeteg ajándékért, amit eddig kaptam. Ősszel megkerestem az Útkereső közösséget, és jelentkeztem, hogy szeretnék Jézus útján járni és a bér málkozásra felkészülni...

A csoport nagyon nagy szeretettel fogadott, mint újdonsült útkeresőt. Tele voltam szorongással, félelemmel tudatlanságom miatt. Soha nem tapasztaltam azt, hogy esetleg hátrányom lenne a felnőttkori csatlakozásom miatt. Mindig minden sületlen kérdésemre –mert kérdeztem, és kötekedtem, amikor már mertem– nem volt lekicsinylő a válasz. Fejlődésem talán úgy is mérhető, hogy az idő elteltével egyre kevesebbet kérdeztem, vagy nem nyilvánosan, hanem imában Jézustól. Megértettem, hogy a rendszeres gyónás nem valamiféle számonkérés, hanem merítkezés az Úristen legmélyebb szeretetében. Meg kellett, és meg is tanultuk folyamatosan, hogyan tudunk a „bűneinkből” is építkezni, mert a Jóisten ezt is tudja a javunkra fordítani. Itt ismerkedtem meg a szeretet definíciójával, és lettem egyre jobb ember a közösség és mindenki számára. Az atyák segítségével rendezni próbálom imaéletem, hogy ez ne kötelesség, hanem kívánság legyen számomra.

Most a katekumenátus csoport egyik, a cél felé vezető állomásánál kérem a Jóistent, segítse utamat, küldetésemhez adjon erőt és bölcsességet, hogy sugározzék rólam az Ő szeretete és dicsősége! Áldja meg azokat az embereket, akik utamon segítettek és kérem, segítsék további fejlődésem! Amen.

Bogdán Ferenc